

Tilstand, som denne Lov i det Væsentlige har skabt, eller blive underkastet saadanne Indstrænkninger, som det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at indføre; men selve Motiverne til Lovforslaget udtale sig jo langt fra saa bestemt som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Hage) om, at der skulde have fundet en Tilbagegang Sted i Fiskeriet og da særlig i de indre Bænde. Tværtimod, det erkjendes i Motiverne, at man ikke vel kan bygge noget Bestemt paa de Oplysninger, man har foreliggende i de Bilag, som ledsage Lovforslaget, og der nævnes heller ikke, at man andetsteds fra har noget Paalideligt i saa Henseende. Naar man saa med Hensyn til et Faktum saa usikkert som det betegnede, vil gaa til at tilskrive dette en formentlig Nar-sag, som man erkjender, at man heller ikke fyldestgjørende kan godtgjøre, at Fiskerne skulle have fiskeet saa stærkt, og paa denne dog meget usikre Begrundelse vil gaa til Foranstaltninger, med Hensyn til hvilke det ikke kan være tvivlsomt, at de i det Mindste til at begynde med ville paalægge Fiskerne store pekuniære Tab og mange af dem maa- ste økonomisk Ruin, ser jeg ikke, hvorledes man kan sride til saadanne Foranstaltninger paa et Grundlag, der ikke er bedre end det. Den ærede Indenrigsminister svarede kun paa mine Bemærkninger derom, at man ikke kunde give en Fiskerilov, uden at den paalagde Fiskerne Indstrænkninger. Jo, det tror jeg nok, man kan, men saa maa man stille sig paa et ganske andet Standpunkt end det, hvorpaa det foreliggende Lovforslag og dets Forgængere have stillet sig. (Indenrigsministeren: Paa hvilket Standpunkt skal man da stille sig?). Jeg skal svare den ærede Minister paa det Spørgsmaal, han gjør mig. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Hage) mente, at disse Fiskerikommissioner, der have været nedsatte i andre Lænder vare med Undtagelse af den franske Marine-minister, tror jeg han sagde — komne til det Resultat, at saadanne Indstrænkninger ere nødvendige, og at Fiskemængden var aftaget. Det finder jeg ikke bekræftet i de Ailder, jeg har. Naar den ærede Minister vil se hen til den sidste franske Kommission, vil han se, at Direktøren Bouget endog er kommen med en saa stærk Udtalelse i Kommissionsbetænkningen som den, at han paa- staar, at den mest overdrevne Fangst ikke kan udøve nogen skadelig Indflydelse overfor en Formindskelse af Havets Skatte. Det er ikke det, som det ærede Medlem sagde. Og naar det ærede Medlem vil se den sidste tydske Kommissionsbetænkning efter, vil han lige-

ledes finde, at denne Kommission udtaler med Hensyn til Torffene, at man i hvert Fald ikke i mindste Maaade kan paavise, at de forskjellige Arter ere aftagne, og denne Kommission var der givet den Opgave af den engelske Regjering at udtale sig om, hvorvidt det stærke Trawl-fiskeri i Nordøen havde fremkaldt en Formindskelse af Fiske- mængden. Derpaa svarede den tydske Kom- mission, at efter det Materiale Kommissionen raadede over, maatte den benagte, at disse Klager vare begrundede. Naar nu den ærede Minister spørger mig, paa hvilket Standpunkt man da skal stille sig, svarer jeg altsaa: Paa det Standpunkt, at man ikke vil indskrænke Fiskeriet, men at man vil ophjælpe det. Man ophjælper ikke altid ved Tvang, ved hæmmende, forbydende og indskrænkende For- holdsregler, saaledes som Fiskerikommissionen af 1873 udtalte sig, ved at give en Forbuds- lov. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) brugte i sit Fore- drag nogle personlige Ytringer lige overfor mig. Jeg holder Sagen for meget for vigtig, til at jeg skulde forsøge at gjengælde noget Saadant eller indlade mig paa at komme med personlige Bemærkninger mod det ærede Medlem. Som jeg nævnte i mit tidligere Foredrag, har jeg ikke villet omtale Vestsjæ- lland-fiskeriet. Jeg skal altsaa slet ikke komme ind paa, hvad det ærede Medlem yttrede om dette. Der er i det Hele kun en enkelt Ytring af det ærede Medlem, som jeg skal sige et Par Ord om. Det ærede Medlem gjorde den Bemærkning, at man ikke maatte ordne Fi- skeriet saaledes, at man gav Kapitalen For- trin paa den menige Fiskers Bekostning. Det kan jeg være saa fuldkomment enig med det ærede Medlem i, det er ganske min Mening, men det Fiskeri, som kræver Kapital, er det søgaaende Havfiskeri, det kan ikke udøves uden Anvendelse af Kapital. Naar der derimod er Tale om Kystfiskeriet — og det er jo det, vi nærmest beskæftige os med paa det Om- raade, her foreligger — om Baadfiskeriet, da fordrer det ikke nogen større Kapital end det øvrige Garnfiskeri og navnlig Fiskeriet med faststaaende Redstaber. Tværtimod, som jeg har eftervist et andet Sted, hvad der sikkert er det ærede Medlem fuldstændig bekendt, de fast- staaende Redstaber, Ruser, Bundgarn o. desl. gjøre Fordring paa mere Kapital end Baadene naar man skal have Haab om at fiske det samme med dem, som med Baadene. Det koster mere at anstasse Ruser og Bundgarn end at anstasse Baad, og Ruser og Bund- garn ere som faststaaende Redstaber i høi Grad udsatte for at gaa tabte ved Storm, Isgang o. desl. De ere ganske anderledes udsatte derfor end Baadene, som man ikke